

נברכה בשם אד' דוקא ובודאי ים, ומ"מ כשמברך בארמית יצא ימית הוקבע רחמנא לשם ואף זים מ"מ עשאוהו קביעות לקב ובלה"ק שעיקר השם הוא ד'

רי אינו שם דלא כדכתבת בזה גרי כולא הוא שם דזה ודאי אף נ למריה דהאי פיתא. וגב דא חמנא מרחום.

עז המצוין אצלינו רק שם גב' אויבערשטער וכדומה ונוגע ה' רו לבטלה רק על שם גב' וכן ותוא דוקא בשם גב' ובאנגליה

משה פיינשטיין

פימן קענ

קארדער שנשמע ממנו וברכות בשמות

זשי"ז.

ר' מיכאל קאסטעל שליט"א.

דער אם יש עליו איזה מידה 'כות אם מותר להעמיד שישמע והברכות, לע"ד איני רואה בה הזכיר שם שמים וברכה לבטלה דרך הדבור אבל לא ע"י עצים ו להעמיד שישמעו הסייף רע' נקי דכיון שישמעו הפסוקים ממילא ואסור להרהר בככים ור לכתחלה לעשות רעקארדער יע הניגון לתענג מצד האיסור ר שהתורה חוגרת שק ועומדת לפניו רבש"ע עשאוני בנך יים שאיתא בסנהדרין דף ק"א גות מכ"ש. ואם עושה תרד' ה נח להתניוק להתלמד מה

ובדבר למחוק ולכתוב דבר אחר אף שלא ידוע לי איסור ברור כי אין שם אותיות ומה שיגרום שלא ישמעו משם ודאי אינו כלום כי אין בזה שום מעלה שישמעו הפסוקים משם. ואף מה שכתוב ברעקארד שעל וויקט ראלע אף שיש שם איזה בעין נמי אינם אותיות ואין שום חשיבות שיהיו שם. מ"מ למעשה אנלי אין למחוק שנראה כמחיקת השם.

ואם יש מכונה כזו שבדבור נעשה מלאכה ע"י המכונה וכן במה שבצלו שנופל על מכונה כזו שנעשה ע"י זה מלאכה ודאי אסור לעשות זה בשבת וי"ט. ואף בלא מתכוין אם הוא פסיק רישיה אסור.

ידידו,

משה פיינשטיין

פימן קער

אם מותר למכור ס"ת לביהכ"נ של קאנסערוואטיוון שאינם שומרי תורה

נשאלתי מתלמידי מוהר"ר זבלון לאשער שליט"א אם מותר למכור לביהכ"נ של קאנסערי-וואטיוון אשר אינם שומרי תורה אבל מכבדין את הספר תורה וגם קורין קריאת התורה. והשבתי שאיני רואה בזה איסור בעצם דאף שלמכור ס"ת לבני הקראים אף שג"כ מכבדין אותו איתא בס' ברכי יוסף יו"ד סי' רפ"א ס"ב שאסור בשם מהר"י זיין משום שמביא לידי גניזה נראה דהוא רק להקראים שיש בהם כותבי ס"ת ויחשבו שכתבו בעצמן שהדין שנגזר מדין כתבו מין ואפיקורס אבל אלו הקאנסערי-וואטיוון ידוע שאין כותבין בעצמן אלא קונים מסופרים המוחזקים בכשרות לכן לא יצטרכו לגונזו ואין כאן תורדה ולכן כיון שמכבדין אותו ליכא איסור למכור להם. אבל מ"מ נראה לע"ד שבס"ת ישנה שהיא לביהכ"נ של אנשים כשרים אין למוכרה להקאנסערוואטיוון שהוא כעין תורדה שמתחלה היתה משומרת באנשים כשרים ועתה באנשים עובדי תורה וגם לא יקראו בה כדיון ואף שאין לי ראייה לאיסור נראה דיש לחוש לזה. ואין להתיר אלא בס"ת חדשה.

משה פיינשטיין

פימן קעה

בענין כשאין מי שיחזיק הס"ת איך לעשות ובענין כשהס"ת מונחת אם יש דין עמידה והחלוקים בין נשיא ורבו לס"ת

פורים תשי"ח.

מע"כ ידידי הרב הגאון הצדיק מוהר"ר יחזקאל שרגא שליט"א רבין הלבשרשטאם האדמו"ר מציע-שינאור.

הנה במקום שאין מי שרוצה להחזיק הס"ת של קריאת המפטיר עד אחר קריאת הראשונה ומעמידין אותה על ספסל ובו שני נקבים לתחוב בהם את שני העמודים של הס"ת הנקראים עצי חיים וכתר"ה תאריך בזה ואסר בתחלת דבריו ולבסוף התיר באם הספסל מיוחד לכך ובתנחה או דרך מדרון כפי שנותגין בארון ויתיה על הבימה או שיתיה גבוה עשרה טפחים שיהיה רשות בפ"ע ופשוט שכוונת כתר"ה גם שיהיה ברוחב ארבעה טפחים דבל"ז אינו רשות בפ"ע. והנה זה כשנתים שנשאלתי מהרב הגאון ר' שלמה יתודה לייב הלוי לעוויטאן שליט"א הרב בראק איילאנד והשבתי לאיסור בכל אופן ואני מעתיקו בכאן לכתר"ה. והוא נדפס בסימן ל"ח בספרי אגרות משה על א"ת.

ומש"כ כתר"ה דמש"כ הרמב"ם בפ"י מס"ת ה"ט הרואה ס"ת כשהוא מהלך הכל עומדין עד שיעמוד זה שהוא מהלך בו כשיגיעו למקומו שהוא לאו דוקא למקומו אלא למעוטי היכא דעומד לפוש דכמהלך דמי הוא אמת כמפורש בכ"מ שכתב כלומר דאי עומד לפוש דינו כמהלך מדנקט כלומר אלמא דהוא מפרש כן הא דכתב כשיגיעו למקומו. וכן הוא גם מה שאיתא בגמ' קידושין דף ל"ג בנשיא ואינו יושב עד שישב במקומו נמי הוא אף כשישב במקום אחר שלא במקום הקבוע והראוי לנשיא דא"צ לעמוד אז. ובישיבה פשוט שאף כשישב לפוש נמי רשאי לישב והטעם דישיבה הוא ענין קבע בעצם ולכן אף שהוא רק לזמן מועט כרגעים ולצורך לפוש נמי רשאי לישב. ובעמידה לא נחשב קבע אלא דרך קבע שהוא משום שרוצה לעמוד כאן בעצם לא לצורך לפוש שהוא כדי שיהיה לו קל ללכת מכאן.

ובתא דנשיא איתא בגמ' וברמב"ם עד שישב במקומו ובס"ת נקט עד שיעמוד לא ראיתי תירוצו בדברי כתר"ה. ונראה לע"ד דבס"ת שהוא רק רכוב